οικουν αυτου δια το πνα αυτου ενοικουν εν υμιν. ει δε τις πνα χυ ουκ εχει
ουτος ουκ εστιν αυτου. ει δε χς εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δι αμαρτιαν
το δε πνα ζωη δια δικαιοσυνην. ει δε το πνα του εγειραντος τον ιν εκ νεκρων
οικει εν υμιν ο εγειρας χν εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων
δια του ενοικουντος πνος αυτου εν υμιν. αρα ουν αδελφοι οφειλεται ουκ τη
σαρκι του κατα σαρκα ζην. ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν
ει δε πνι τας πραξεις της σαρκος θανατουτε ζησεσθε. οσοι γαρ πνι θυ αγονται
ουτοι υιοι εισιν θυ. ου γαρ ελαβετε πνα δουλειας παλιν εις φοβον. αλλα
ελαβετε πνα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ. αυτο το πνα συνμαρ-
τυρει τω πνι ημων οτι εσμεν τεκνα θυ. ει δε τεκνα και κληρονομοι δε χυ.
ειπερ συνπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν. λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα
παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν
αποκαλυφθηναι εις ημας. γαρ αποκαραδοκια της
κτισεως την αποκαλυψιν των υιων θυ απεκδεχεται
γαρ ματαιοτητι η κτισις ουχ εκουσα αλλα δια τον υποτα-
ξαντα εφ ελπιδι οτι και
αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλ[ι]ας της
φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων
του θυ. οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συνστεν
και συνωδινει αχρι του νυν. ου μονον δε
δε και αυτοι την απαρχην του πνος εχοντες
και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απο-
λυτρωσιν του σωματος ημων. τη γαρ ελπιδι εσω

Lectio de missam